

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

1

לפני:

כב' השופטת מיכל פריימן

נציג ציבור (עובדים) מר יעקב בן הר

נציגת ציבור (מעבידים) גב' נעמי ברזילי

התובעת

תמם אביטל

ע"י ב"כ: עו"ד שחר המאירי

-

הנתבע

עו"ד אמיר גאנם

2

3

פסק דין

4

5

כללי

6

7

1. גב' תמם אביטל (להלן "התובעת") עבדה כפקידה במשרדו של עו"ד אמיר

8

גאנם (להלן "הנתבע") מחודש מאי 2008 ועד להתפטרותה ביום 6.3.09.

9

במועד התפטרותה היתה התובעת בהיריון.

10

11

במכתב ההתפטרות ציינה התובעת את סיבת התפטרותה: "הריני מתכבדת

12

להודיעך על התפטרותי מעבודה מכיוון שלא הפסקת את העישון במשרדך".

13

14

2. לטענת התובעת, הנתבע שם לו למטרה לגרום לה להתפטר בכך שלא נענה

15

לפניותיה למנוע את המשך העישון במשרד, בניגוד לחוק למניעת העישון

16

במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, התשמ"ג – 1983 (להלן "החוק למניעת

17

העישון").

18

19

3. לטענת התובעת, התנהלות הנתבע יצרה נסיבות בהן אין לדרוש ממנה כי

20

תמשיך בעבודתה ולפיכך יש לראות בהתפטרותה כפיטורים לפי חוק פיצויי

21

פיטורין ולפי חוק עבודת נשים התשי"ד - 1954.

22

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 התובעת תובעת בתביעתה שבפנינו סעדים כספיים שונים : 4
- 2
- 3 א. זכויות הנובעות מתקופת עבודתה (שעות נוספות, דמי חג, הפרשות
- 4 לפנסיה, דמי נסיעות והלנת שכר).
- 5
- 6 ב. סעדים הנובעים, לטענתה, מהפרת חוק עבודת נשים בשל התפטרותה-
- 7 פיטוריה בהיריון, ובכלל זה תשלום שכר עד הלידה, תשלום חלף שכר
- 8 לתקופה המוגנת מתום חופשת הלידה, הודעה מוקדמת ופיצויי
- 9 פיטורים בגין תקופת העסקתה (מחדש 5/08 ועד למועד הראשון בו
- 10 ניתן לפטרה לאחר תום חופשת הלידה והתקופה המוגנת) וכן פיצוי לפי
- 11 סעיף 13א' לחוק עבודת נשים.
- 12
- 13 ג. פיצוי בגין נזק בלתי ממוני בשל הפרת חובה חקוקה-חוק איסור
- 14 העישון.
- 15
- 16 5. הנתבע מכחיש רובן המוחלט של טענות התובעת וכופר בסמכותו העניינית של
- 17 בית הדין לדון בתביעה לפי החוק למניעת עישון כמו גם בתחולתו על משרדו.
- 18
- 19 הנתבע הגיש תביעה שכנגד בה טען כי התפטרותה של התובעת לאלתר גרמה
- 20 למשרד לנזקים כבירים, לרבות פגיעה במוניטין, בגינם על התובעת לפצותו.
- 21 כמו כן תבע פיצוי בגין אי מתן הודעה מוקדמת, פיצוי בגין הפרת הסכם, והחזר
- 22 שכר ששולם לתובעת ביתר.
- 23
- 24 6. נדון תחילה בנסיבות התפטרותה של התובעת, והאם זכאית היא לפיצויי
- 25 פיטורים או לסעדים הנתבעים על ידה לפי חוק עבודת נשים.
- 26 לאחר מכן נבחן את התביעות ההדדיות הנובעות מתקופת העבודה עצמה, הן
- 27 בתביעת התובעת והן בתביעה שכנגד.
- 28 בהמשך, נפנה לסוגיית הפיצויים הנתבעים בתביעה שכנגד ולבסוף נדון בפיצוי
- 29 הנתבע מכוח הפרת חוק איסור העישון.
- 30
- 31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11-11

- 1 **נסיבות התפטרותה של התובעת**
- 2
- 3 7. עובדי המשרד, לרבות התובעת, נהגו לעשן במשרד במהלך העבודה. לטענת
- 4 התובעת, לאחר שגילתה כי היא בהריון הפסיקה לעשן ופנתה לפקידות
- 5 הנוספות במשרד בבקשה כי תפסקנה אף הן לעשן במשרד. משסירבו העובדות
- 6 לבקשתה, פנתה לנתבע וביקשה ממנו להורות לעובדיו וללקוחותיו שלא לעשן
- 7 במשרדו. לטענת התובעת, הנתבע סירב לבקשתה וגם בקשותיה להתקין וונטה
- 8 במשרד או לעבור לעמדת עבודה סמוכה לחלון נדחו על ידי הנתבע. משכך, ועל
- 9 מנת להימנע מנוזקי העישון, נאלצה להפסיק את עבודתה.
- 10
- 11 8. הנתבע הכחיש טענות התובעת כי התפטרותה קשורה לעישון במשרד.
- 12 לטענת הנתבע, התובעת התפטרה על מנת להישאר בבית בתקופת ההיריון
- 13 "ולשמור על העובר שלה" על פי עצת רופאיה וללא קשר לעישון במשרד.
- 14 לטענתו, התובעת עצמה נהגה לעשן "באופן כרוני" והמשיכה לעשן גם לאחר
- 15 שנכנסה להיריון ועד למועד סיום עבודתה.
- 16
- 17 9. החוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, תשמ"ג – 1983
- 18 קובע בסעיף 1(א) כי :
- 19
- 20 "לא יעשן אדם במקום המפורט בתוספת (להלן: מקום ציבורי)".
- 21
- 22 10. מטרתו של החוק למניעת העישון נקבעה בסעיף 2 לחוק, כדלקמן :
- 23
- 24 "מטרתו של חוק זה למנוע את העישון במקומות ציבוריים ואת
- 25 חשיפת הציבור לעישון, הגורמת למוות, למחלות ולנכות".
- 26
- 27 11. בניגוד לטענת הנתבע כי החוק אינו חל על משרדו בהיותו משרד פרטי, הרי
- 28 שסעיף 15 לתוספת קובע כי העישון אסור ב :
- 29
- 30 "מקום עבודה, למעט חדר נפרד לחלוטין שהוקצה לעישון בידי הנהלת
- 31 המקום, לאחר התייעצות עם העובדים, אם הוקצה, ובלבד שיש בו

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 סידורי אוורור תקינים והעישון בו אינו גורם למטרד בחלקים אחרים
 2 של הבניין ואין עובדים בו או נמצאים בו אנשים שהם או חלק מהם
 3 אינם מעשנים; לעניין חוק זה, "מקום עבודה" – כל מקום בבניין
 4 שעובדים בו אנשים ושאינו משמש למגורים ולרבות מקום כאמור שמי
 5 שמבצע בו עבודה הוא במסגרת שירות בכוחות הביטחון המנויים
 6 בפסקאות (1) עד (5) שבסעיף 11."
- 7
- 8 מכאן, שמשרד הנתבע הינו בגדר מקום עבודה בו העישון אסור על פי החוק.
 9
- 10 12. הנתבע טען, כי במשרדו ניתן לעשן בפינות שנמצאות במטבחון וכן בארכיב
 11 שלא קשור לחלל המשרד. עוד טען, כי אין כל צורך בהתקנת וונטה במשרד
 12 מאחר וישנו חלון אשר פתוח כל הזמן.
 13 לטענתו, מאחר והתובעת נקלטה לעבודה כאשר היא עצמה עישנה וכל
 14 העובדים באזור בו עבדה היו מעשנים, יש לראות באזור בו עבדה התובעת
 15 כאזור עישון.
- 16
- 17 13. סעיף 15 לתוספת לחוק לעיל קובע 5 תנאים מצטברים, להתרת העישון במקום
 18 עבודה:
 19
- 20 א. העישון מותר ב"חדר" או "אולם" נפרד.
 21 ב. העישון הותר במפורש על ידי אחראי במקום לאחר התייעצות עם העובדים.
 22 ג. באזור העישון אין עובדים או אנשים שהם או חלק מהם אינם מעשנים.
 23 ד. קיימים באזור העישון סידורי אוורור תקינים.
 24 ה. העישון באזור העישון אינו גורם למטרד בחלקים אחרים של הבניין.
- 25
- 26 14. בענייננו, מקום הישיבה של התובעת והפקידות הנוספות אינו עונה על חמשת
 27 התנאים לעיל.
 28
- 29 15. ברי, כי מקום הישיבה הקבוע אינו יכול להיות "חדר" או "אולם" כדרישת
 30 החוק ואינו יכול לשמש כ"אזור עישון". הוכח בפנינו מפורשות כי לא נאסר על
 31 העובדים לעשן במשרד, לפיכך, תנאי זה אינו מתקיים.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1
- 2 16. באשר לתנאי ב', לא הוכח כי התקיימה התייעצות כלשהי עם העובדים בטרם
- 3 הקביעה כי ניתן לעשן במשרד.
- 4
- 5 17. התנאי השלישי הוא עיקר תכלית החוק- מניעת החשיפה לעשן הסיגריות
- 6 מאנשים שאינם מעשנים. די בכך, שבאזור העישון הנבחר נמצאים עובדים או
- 7 אנשים, שחלק מהם אינם מעשנים כדי לקבוע שהאזור אינו יכול להיות "אזור
- 8 עישון".
- 9
- 10 18. אין חולק, כי התובעת עישנה בעת שהתקבלה לעבודה ואף נהגה לעשן במשרד
- 11 יחדיו עם העובדים הנוספים.
- 12 יחד עם זאת, מהימנה עלינו עדותה כי לאחר שהרתה החליטה להפסיק לעשן
- 13 על מנת שלא לסכן את העובר. מתמלילי שיחות שהוצגו בפנינו עולה כי
- 14 התובעת הצהירה מפורשות בפני הנתבע כי היא חדלה לעשן:
- 15
- 16 **"אביטל: אמיר, אני כרגע לא מעשנת.**
- 17 **אמיר: לא...**
- 18 **אביטל: חצי שנה לא אני ולמה הילדה שלי צריכה לעשן? למה העובר**
- 19 **שלי צריך לעשן? אם חס וחלילה יקרה לה משהו".**
- 20
- 21 כן עלה כי התובעת חששה לשלום העובר:
- 22
- 23 **"זה הבריאות שלי, זה לא רק הבריאות שלי, זה הבריאות של הילדה**
- 24 **שלי. וזה מלחיץ"...**
- 25 **"אני לא מעשנת כבר חצי שנה...אני לא לוקחת סיכונים על העובר**
- 26 **שלי, על הבריאות שלי אני יכולה לקחת סיכונים, על הבריאות של**
- 27 **העובר שלי, אני לא אקח".**
- 28
- 29 משהוכח בפנינו כי התובעת הפסיקה לעשן עקב הריונה הרי שלא ניתן לראות
- 30 במשרד כאיזור עישון וגם התנאי השלישי לא מתקיים.
- 31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 באשר לתנאי הרביעי, הנתבע לא הוכיח כי קיימים סידורי אזורי נאותים. 19
- 2 בחקירתו בפנינו טען כי אין צורך בוונטה מאחר ויש במשרד חלון והוא מאורר
- 3 את המשרד ואולם, בשיחתו המוקלטת עם התובעת ציין:
- 4
- 5 **"גם כשאני נכנס למשרד הריח של המשרד מחניק"**
- 6 **"כשאני חוזר הביתה אני יושב ליד אשתי אני מרגיש כולי עשן"**
- 7
- 8 הנתבע הודה כי הוא אכן:
- 9
- 10 **"מרגיש את העשן במשרד ועל הבגדים שלי"**
- 11
- 12 מכאן שאין די בחלון שבמשרד על מנת לאורר את המשרד.
- 13
- 14 לא הוכח כי העישון גורם למטרד בחלקים אחרים של הבניין ואולם, גם אם 20
- 15 אין הדבר כך, אין בכך כדי להעלות או להוריד מאחר וכאמור מדובר בתנאים
- 16 מצטברים אשר רובם המכריע לא מתקיים.
- 17
- 18 לאור האמור, אנו קובעים כי הנתבע כבעל מקום העבודה הפר את החוק 21
- 19 למניעת העישון.
- 20
- 21 לטענת הנתבע, אין כל קשר בין התפטרותה של התובעת לבין העישון במקום 22
- 22 העבודה והיא מעולם לא טענה שזו הייתה הסיבה להפסקת עבודתה.
- 23 בתצהירו טען הנתבע, כי התובעת התפטרה מעבודתה כאשר עיקר טענתה
- 24 היתה כי היא נכנסה להריון וברצונה לשבת בבית ולשמור על העובר שלה, כך
- 25 בעצת רופאיה לטענתה. (סעיף 11ט' לתצהיר הנתבע).
- 26 עוד טען הנתבע, כי התובעת הודיעה לו על רצונה להתפטר מעבודתה, ללא כל
- 27 קשר לעישון (סעיף 24ה' לתצהיר).
- 28
- 29 איננו מקבלים גרסתו זו של הנתבע. 23
- 30 הוכח בפנינו, כי התובעת התפטרה לאחר שהנתבע סירב למנוע מעובדי המשרד
- 31 ומלקוחותיו להפסיק לעשן במשרד.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

1

2 מתמלול השיחות שהוצג בפנינו עולה בבירור כי הנתבע סירב לאסור על עובדי
3 המשרד את העישון במשרד על אף הוראות החוק למניעת העישון. כאשר
4 ביקשה ממנו התובעת לאסור על העישון במשרד השיב:

5

6 "אמיר: כבר דיברנו על זה, אין מה לעשות...תראי אני לא, אני לא יכול
7 לשנות את ההרגלים של אנשים, גם את עישנת ולא יכולתי לשנות..
8 אני לא יכול לבוא לבנאדם, אני, אני, עם כל הכבוד, אני מבין שזה
9 מפריע, אני לא יכול לבוא לבנאדם שמעשן ולהגיד לו תפסיק, הוא לא
10 יפסיק..."

11

12 .24. הנתבע אף ניסה לשכנע את התובעת כי אין כל סכנה לעובר מעישון סיגריות:

13

14 "אמיר: אביטל, עוד פעם, קודם כל, קודם כל אני מאחל לך רק
15 בריאות, אני מאחל לך גם לידה קלה, לידה טובה או כמו איך אומרים,
16 כמו שתהיי בריאה לחלוטין, אל...אל תכניסי לראש שלך את הדבר
17 הזה...זה לא כל כך...
18 אביטל: יש מחקרים שמוכיחים
19 אמיר: עזבי מחקרים מוכיחים...מחקרים שמוכיחים, נו באמת? אני
20 יודע גם על אנשים שבחיים שלהם לא עישנו וחטפו סרטן ויש אנשים
21 שמעשנים כמו שאומרים, הסבא של...עישן עד גיל 75 אני חושב, את
22 מבינה? והוא נפטר בגיל מאה ומשהו ולא מזקנה ולא מסרטן ועישן
23 עישון ערבי, זה לא סיגריות של סתם, שמערבבים אותם טבק, זה
24 אורגינאלי, זה לוקחים את העלים, מייבשים אותם, כותשים אותם
25 וזה...את יודעת...שזה עישנו..."

26

27 "אמיר: את לא היחידה שנכנסה להיריון ואת לא היחידה שאת הולכת
28 ללדת. את מבינה? תפנימי את זה אביטל, את לוקחת את ההיריון,
29 כאילו, אמרתי לך, הריון זה לא מחלה. את לא היחידה שהיא יגרום לה
30 נזק כתוצאה מההיריון. את הלא היחידה.
31 אביטל: כתוצאה מההיריון לא, כתוצאה מהסיגריות

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 אמיר: לא סליחה, את לא היחידה. כל כך הרבה נכנסו להריון במשרד
2 הזה ולא קרה להם שום דבר. את יודעת כמה, במהלך השנים כמה
3 ילדים נולדו במשרד הזה? תתחילי מהבנות של רותי. אני אומר לך עוד
4 פעם, זה לא...את מבינה אותי? את לא היחידה שנכנסת להריון
5 במשרד הזה"
6
7 25. הנתבע האשים את התובעת כי היא בפאניקה:
8
9 "אמיר: יש לי בעיה, את יודעת מה, את יודעת מה הבעיה שיש לי
10 איתך? הבעיה שיש לך עם עצמך, אני לא יודע, מאז שנכנסת להריון
11 את בפאניקה..."
12
13 26. לא זו בלבד שהנתבע סרב להביא לאכיפת החוק ולאיסור העישון במשרד, אלא
14 שאף אמר לתובעת כי היא אם היא אינה יכולה לסבול את העישון במשרד
15 "שתלך":
16
17 "...עם כל הכבוד זה המצב, אלי לא אכנס עכשיו לכל הסיפור, את לא
18 יכולה לסבול תלכי..."
19
20 27. מהתמלילים שהוצגו בפנינו עולה, כי כשבוע לאחר מכן התריעה התובעת בפני
21 הנתבע כי "או שמפסיקים לעשן במשרד או שהיא מתפטרת"...
22
23 בתגובה השיב לה הנתבע:
24
25 "אמיר: ...עישון זה לא דבר נחמד, עישון זה לא בושם. אז עוד פעם,
26 לא יודע? את רוצה להפסיק לעבוד, תפסיקי. עוד פעם, אני לא
27 רוצה...אני לא
28 אביטל: אני אומרת לך אמיר זה או שאנשים לא מעשנים במשרד או
29 שאני הולכת הביתה
30 אמיר: אביטל עוד פעם

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 אביטל: באמת זה הכי פשוט, כאילו אני במצב הזה לא נשארת פה וגם
 2 לי לא נעים כל פעם לבוא ולדבר איתך על הנושא הזה
 3 אמיר: תראי עוד פעם, דברים שאני יכול לעזור בהם, דברים שאני
 4 יכול לעזור בהם, דברים שאני יכול לשנות אותם אין לי בעיה, בכיף,
 5 דברים שאני לא יכול לשנות אותם, אז אני לא אשנה, אני 20 שנה
 6 מעשן פסיבי...
 7 אביטל: אמרתי לך אמיר אם העישון פה לא נפסק אני מתפטרת
 8 אמיר: אם תישארי כאן העישון לא ייפסק, בסדר? העישון לא
 9 ייפסק..."
- 10
 11 28. התובעת הצהירה מפורשות בפני הנתבע כי התפטרותה הינה בשל הסיגריות:
 12 "זה הסיגריות, שום סיבה אחרת".
 13
 14 גם במכתב ההתפטרות ציינה התובעת מפורשות כי התפטרותה היא "מכיוון
 15 שלא הפסקת את העישון במשרדך".
 16
 17 29. הנתבע טען בתצהירו, כי לא היה מרוצה מעבודתה של התובעת ומהיעדרויותיה
 18 ללא כל התראה וטען כי היא ננפה על כך לאורך כל תקופת עבודתה וכי זו
 19 הסיבה שהפסיקה עבודתה.
 20
 21 בניגוד לטענותיו אלו מהתמלילים עולה כי הוא מנסה לשכנע אותה להישאר
 22 ולעבוד במשרד על אף העישון:
 23
 24 "אמיר: מה שאת רוצה, כל החלטה שלך אני מכבד. אבל אני מקווה
 25 שהחלטה תהיה שבכל זאת אנחנו נשארים ביחד".
 26
 27 30. בחקירתו בפנינו חזר בו הנתבע מטענה זו:
 28 הנתבע נשאל: "אתה טוען שהיא לא היתה עובדת טובה, שהיא היתה אחת
 29 הגרועות?" והוא השיב:
 30

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 בקביעה כי לתובעת זכאות עקרונית לפיצויי פיטורים מכוח סעיף 11(א) לחוק
 2 פיצויי פיטורים, אין כדי לקבוע לגבי עילות התביעה לפי חוק עבודת נשים,
 3 ובמיוחד משנקבע בסעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים כי יראו את ההתפטרות
 4 כפיטורים לעניין אותו החוק (בלבד).
 5 (ור' עבי (חיי) 4160/04 צינמון שרי נ' מרכז קהילתי טירת הכרמל, פס"ד מיום
 6 28/11/07).
- 7
- 8 **38.** החוק מעניק לעובדת בהיריון הגנה אבסולוטית מפני פיטורים, וכל עוד לא ניתן
 9 היתר לפיטוריה, הרי פיטוריה בטלים.
 10 יחד עם זאת, החוק אינו קובע הוראה דומה לזו שבסעיף 11(א) לחוק פיצויי
 11 פיטורים, ואינו מרחיב את תחולתו ואת הסעדים המוענקים מכוחו על מקרים
 12 נוספים בהם יראו את התפטרותה של העובדת כפיטורים בניגוד לחוק עבודת
 13 נשים.
 14
- 15 יש לזכור, כי פיטורי עובדת בהיריון בניגוד לחוק מהווים אף עבירה פלילית,
 16 וזאת בנוסף להשלכות הכספיות הנובעות מפעולה שכזו, ולא ניתן על כן במחי
 17 יד להפוך התפטרות לפיטורים בניגוד לסעיף 9 לחוק עבודת נשים.
 18
- 19 כדי למנוע אפשרות של פגיעה בעובדת על דרך צמצום משרתה או שכרה, דבר
 20 היכול להוות הרעה מוחשית בתנאי העבודה, קבע החוק איסור מפורש
 21 במסגרת סעיף 9א' לחוק, כפי שהובא לעיל.
 22
- 23 **39.** אף אם מבקשים היינו להרחיב הוראות חוק עבודת נשים תוך מתן פרשנות
 24 תכליתית, כבא להגן על העובדת בהיריון גם מפני התנהלות אחרת כלשהי
 25 המכוונת להביא להתפטרותה לאחר ובשל הוודע למעביד דבר הריונה,
 26 והתפטרות בנסיבות כאלה תיחשב כפיטורים לעניין החוק, לא שוכנענו כלל
 27 ועיקר כי כך הדבר בנסיבות שבפנינו.
 28
- 29 הנתבע לא יזם כל פעולה כנגד התובעת אם בשל הריונה ואם בכלל, אלא גילה
 30 אדישות למצבה של התובעת ולא היה בכוונתו ליצור עקב כך כל שינוי בנהלי
 31 והרגלי משרדו הקבועים מימים ימימה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

1

2 הנתבע לא גרם לתובעת בכוונת מכוון להתפטור מעבודתה, ולא הוכח כלל כי
3 היה מעוניין להביאה לידי כך.

4

5 40. לאור האמור, אין לראות בתובעת כמי שפוטרה, שלא כדין, מעבודתה בעת
6 היותה בהיריון ותביעתה המושתתת על הפרת סעיף 9 לחוק עבודת נשים,
7 נדחית.

8

9

התביעה לתשלום חלף הודעה מוקדמת

10

11 41. מאחר והתובעת לא פוטרה, אלא התפטרה מעבודתה, הרי אין היא זכאית
12 לתמורת דמי הודעה מוקדמת מכוח סעיף 2(א) לחוק הודעה מוקדמת,
13 התשס"א-2001.

14

15

התביעה לתשלום הפרשי שעות נוספות

16

17 42. לטענת התובעת, עם קבלתה לעבודה סוכם עמה כי שעות עבודתה תהיינה
18 כדלקמן:

19

19 ימים א' ב' ד' ו-ה' החל מהשעה שמונה ועד השעה חמש.

20

20 ביום ג': החל מהשעה שמונה ועד השעה שלוש.

21

21 בימי ו': החל מהשעה שמונה ועד השעה אחת.

22

23 לטענתה, נדרשה לעבוד בשעות נוספות רבות מעבר לשעות עבודתה המוסכמות
24 ללא תשלום נוסף.

25

25 לכתב התביעה צירפה התובעת יומנים בהם ציינה את שעות עבודתה ופירוט

26

26 לגבי כל חודש בהתייחס לרישומים הנ"ל כמה שעות עבדה, כמה שעות מתוכן

27

27 הן רגילות וכמה שעות נוספות, תוך פירוט ההפרש המגיע לה לשיטתה בגין כל

28

28 חודש כאמור.

29

29 לטענתה, הנתבע חייב לה סך של 688.9 ₪ בגין שעות נוספות.

30

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 .43 לטענת הנתבע, התובעת לא נדרשה לעבוד בשעות נוספות ואם נשארה לעיתים
2 מעבר לשעה המוסכמת היה זה על מנת להשלים שעות עבודה שהחסירה.
3 לטענתו, לא ניתן להסתמך על רישומי התובעת אשר התבצעו על ידה ואשר
4 אינם משקפים את היעדרויותיה של התובעת מעבודתה.
5
6 .44 הוכח, כי את רישומי העובד המוגשים לנתבע משווים ליומן הנוכחות שנמצא
7 אצל רותי המזכירה ועל פיו קובעים את השכר. הנתבע העיד כי:
8
9 **"ת. כל עובד מנהל את הרישומים שלו. המזכירה שלי מנהלת את**
10 **הרישומים אצלה לגבי כל המשרד. אין לי דוחות נוכחות זה ביומן של**
11 **רותי. כשאנו מקבלים את דוחות ובודקים ומשווים עם היומן שלי**
12 **רותי, שואלים..."**
13
14 הפקידה גבי רות אייל הצהירה בתצהירה כי דווחי הנוכחות נערכים על ידה
15 בהתאם לדפי הנוכחות שכל עובד ממלא בעצמו. גבי אייל כלל לא נחקרה בעניין
16 זה.
17
18 .45 התובעת נחקרה באשר לרישומיה ומחקירתה עולות ספקות באשר למידת
19 הדיוק של רישומיה:
20
21 **"אני מפנה אותך ל-26.10, היית בטיפת חלב. למה רשום שעבדת מ-**
22 **8:00 – 17:00 ?**
23 **ת. יכול להיות שהייתי בטיפת חלב אחרי שעות העבודה.**
24 **ש. ב- 30.10 היית אצל רופא המשפחה. למה רשמת שעבדת מלא?**
25 **הערת בית הדין: הביקור אצל הרופא נרשם בשעה 16:23.**
26 **ש. באותו יום עבדת עד השעה 4:00 ?**
27 **ת. כן.**
28 **ש. בחודש דצמבר למה כל המחיקות ברישומים שלך?**
29 **ת. ב- 25 הייתי בסקירת מערכות אז שריינתי חופש.**
30 **ש. ב- 26 היית בחופש ?**

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 ת. לא. אם הייתי חופש הייתי מוחקת? כנראה חשבתי שאהיה בחופש
 2 יום לאחר סקירת מערכות. זו היתה הפעם הראשונה שעשיתי את
 3 הבדיקה ולא ידעתי אם אצטרך חופש.
 4 לשאלת בית הדין בתאריך 21 עד 22 הייתי בחופש ולשאלת ביה"ד
 5 מדוע נמחקו שעות עבודה אני עונה: שאינני יודעת למה מחקתי
 6 ורשמתי חופש.
 7 ש. ב-4 לחודש יצאת מהמשרד בשעה 11:00 נכון?
 8 ת. רשמתי שאני עובדת מ- 11:00 – 19:00. רותי מחקה ורשמת
 9 שיצאתי ב- 11:00. לשאלתך האם נכון שיצאתי ב- 11:00 אני אומרת
 10 שלא נכון. דיברתי עם רותי ושאלתי למה, אחרי שהיא תיקנה אני
 11 צריכה לתקן גם בדוח שלי? ב- 5 לחודש רשמתי שעבדתי, ויש
 12 מחיקה. אני לא יודעת מי מחק. רותי לקחה את הדפים כשישבה איתך
 13 והיא היתה משנה לפי היומן שלה.
 14 לשאלת ביה"ד, לפי מה שאני רואה שאני מחקתי את שעות העבודה.
 15 גם חופש מחוק.
 16 לשאלת בית הדין האם עבדתי באותו יום, אני לא זוכרת. היתה
 17 מחלוקת על יום שישי ומחקו לי אותו, אני לא זוכרת אם הכוונה
 18 לתאריך זה.
 19 ש. ב- 2.1 עבדת או היית בחופש?
 20 ת. הייתי בטיפת חלב עד השעה 11:00 ואח"כ הגעתי לעבודה.
 21 לשאלתך שהייתי גם אצל רופא המשפחה באותו היום, אני משיבה
 22 שיש לי אישור על כך שהייתי בטיפת חלב ואצל רופא.
 23 ש. ב- 18.2 ביקרת בקופת חולים איך רשמת 7:50 עד 17:00 רצוף.
 24 ת. אני יודעת שבדיקות של היריון אני יכולה לעשות על חשבון
 25 העבודה, בשעות מסוימות. אני מבקשת אישור ללכת לרופא. לא
 26 יצאתי על דעת עצמי. הייתי אצל הרופא במסגרת העבודה. .."
 27
 28 46. לנוכח הספקות העולים באשר למידת הדיוק שברישומי התובעת, ומשהודתה
 29 למעשה כי גם בימים שהחסירה שעות רשמה שעות עבודה מלאות, איננו
 30 מוצאים לבסס על רישומים אלה קביעה בעניין שעות עבודה נוספות שטוענת
 31 היא שעשתה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 לפיכך, נדחית תביעתה לשעות נוספות.
2
3 **התביעה להחזרי הוצאות נסיעה**
4
5 47. צו ההרחבה הכללי במשק בדבר השתתפות המעביד בהוצאות נסיעה לעבודה
6 וממנה (להלן – צו ההרחבה), קובע את החובה על המעביד להשתתף בהוצאות
7 הנסיעה של עובדיו לפי תעריף תחבורה ציבורית.
8 וכך, סעיף 3 לצו קובע:
9
10 **”כל עובד הזקוק לתחבורה כדי להגיע למקום עבודתו, זכאי לקבל**
11 **ממעבידו השתתפות עד המקסימום האמור בסעיף 2, בהוצאות נסיעה**
12 **לעבודה וממנה בעד כל יום עבודה בפועל בו השתמש בתחבורה כדי**
13 **להגיע למקום עבודתו. ”**
14
15 תקרת החזר הוצאות הנסיעה ליום עבודה נקבעה אף היא בצו והיא מתעדכנת
16 מעת לעת (ראה: סעיף 2 לצו).
17
18 כן קובע סעיף 4 לצו, כי:
19
20 **”הוצאות הנסיעה ייקבעו לפי מחיר נסיעה מוזל באוטובוס ציבורי או**
21 **כרטיס מנוי חודשי מוזל ממקום מגורי העובד למקום עבודתו, על יסוד**
22 **כרטיס הנחה של מספר נסיעות, אם קיים כרטיס הנחה כזה”**
23
24 48. מעיון בתלושי השכר של התובעת עולה כי לא שולם לה בגין החזר נסיעות.
25
26 הנתבע העיד בחקירתו בפנינו כי תשלום בגין נסיעות בוצע על ידי רותי,
27 המזכירה הראשית במשרד. לטענתו, סיכם עם התובעת כי על כל קבלה שתציג
28 לרותי בגין נסיעה ישולם לה החזר.
29
30 הגב' רות אייל, המזכירה ראשית של הנתבע, אישרה בתצהירה כי קיבלה
31 הוראה מהנתבע לשלם לתובעת בגין כל קבלה אשר היא תציג בגין נסיעותיה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 יחד עם זאת, בעדותה בפנינו, הבהירה רותי כי אין הכוונה לנסיעות העובדים ל
 2 עבודה וממנה אשר משולמות דרך התלוש:
 3
- 4 " אם היו מציגים לי קבלה על נסיעה, תמיד הייתי משלמת מקופה
 5 קטנה. על נסיעות עובדים לעבודה וממנה אני לא מקבלת קבלות ולא
 6 משלמת, זה במסגרת השכר. דרך התלוש. לא דרך קופה קטנה. "
 7
- 8 49. לאור האמור, התובעת זכאית להחזר להחזר נסיעות בסך 1,311 ₪, וזאת על
 9 פי תחשיביה המבוססים על מחירון אגד אשר צורף לכתב התביעה.
 10
- 11 **התביעה לתשלום דמי חג**
- 12
- 13 50. מתלושי השכר של התובעת עולה כי לא קיבלה דמי חג.
 14
- 15 סעיף 7 לצו ההרחבה הכללי במשק, בדבר הרחבת הסכם המסגרת לעניין
 16 קיצור שעות העבודה השבועיות דמי חגים וימי אבל מיום 1.12.96 (להלן – צו
 17 ההרחבה), קובע לעניין דמי חגים, כי:
 18
- 19 "א. עובד לאחר 3 חודשי עבודה במקום העבודה שלא נעדר
 20 מהעבודה סמוך ליום החג (יום לפני החג ויום אחרי החג) אלא
 21 בהסכמת המעביד, יהיה זכאי לתשלום מלא עבור 9 ימי חג (2
 22 ימי ראש השנה, יום הכיפורים, 2 ימי סוכות, 2 ימי פסח, חג
 23 שבועות ויום העצמאות).
 24 עובד לא יהיה זכאי לימי חג החלים בשבת.
 25 ב. עובד חודשי לא יהיה זכאי לתשלום נפרד עבור ימי חג".
- 26
- 27 51. טענת התובעת, הנתבע לא שילם לה עבור ימי החג הבאים: ראש השנה
 28 (30.9.08) וביום 1.10.08. יום כיפור (9.10.08) ויומיים בסוכות
 29 (14.10.08 ו- 21.10.08)
- 30

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

1 מהיומנים שהציגה התובעת עולה כי התובעת לא עבדה ביום שלאחר ראש
2 השנה. כן לא עבדה ביום שלאחר יום כיפור וביום שלפני חג סוכות. ביומנים
3 ציינה התובעת בכתב יד "בגלל המהומות" ואולם התובעת לא הבהירה בפנינו
4 על מה מדובר.

5
6 רק בתאריך 21.10.08 נראה כי התובעת עבדה ביום שלפני וביום שלאחר החג
7 ועל כן זכאית לתשלום בגין יום חג זה בסך 154 ש"ח.

8 התביעה לתשלום פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לקרן פנסיה

9
10
11 .53 בתביעתה, עתרה התובעת לקבלת פיצוי בגין אי הפרשה לקרן פנסיה בתקופת
12 עבודתה על פי הוראות צו ההרחבה הכללי לביטוח פנסיוני במשק, החל מיום
13 1.1.08, ובהתאם לשיעורי ההפרשות שנקבעו בצו, כאשר בשנת 2008 עמד
14 שיעור ההפרשה בגין חלק המעביד על 0.83% משכר העובד ואילו בשנת 2009
15 עמד שיעור ההפרשה בגין חלק המעביד על 1.66% משכר העובד (להלן – צו
16 ההרחבה לפנסיה).

17
18 בסיכומיו טען הנתבע כי הוא נוהג לבצע לעובדיו ביטוח מנהלים לאחר שנת
19 עבודה ומשהתפטרה התובעת לפני תום השנה לא בוצעה עבודה הפרשה.

20
21 .54 לאור הוראות צו ההרחבה ובהעדר אפשרות להעביר כיום בפועל את
22 התשלומים לקרן הפנסיה, זכאית התובעת לקבל את הסכומים שהיה על
23 הנתבע להפריש לה.

24 (ע"ע 300001/98 בוריס שוסטר – רמי חרושת מרצפות בע"מ, עבודה ארצי לג
25 (31) 25).

26
27 הנתבע לא חלק על תחשיבי התובעת ועל כן עליו לשלם לה 268 ₪ בגין רכיב זה
28 (כפי שתבעה בכתב תביעתה).

29
30
31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 **התביעה שכנגד**
- 2 **הודעה מוקדמת**
- 3
- 4 55. לעניין זה טען הנתבע כי התובעת חייבת לו תשלום בסך 3850 ₪ שווי שכר
- 5 עבודה ממוצע לחודש, כפיצוי בשל אי מתן הודעה מוקדמת על ידה לפני
- 6 התפטרותה.
- 7
- 8 אין בידינו לקבל תביעה זו של הנתבע, ונבאר.
- 9 כאמור, בנסיבות המקרה שבפנינו, הייתה זו התובעת שהחליטה להפסיק את
- 10 עבודתה לאלתר אך בנסיבות בהן לא ניתן לדרוש ממנה כי תמשיך לעבוד.
- 11
- 12 המחוקק נתן את דעתו לנסיבות כגון אלו. סעיף 2 (ב) **לחוק הודעה מוקדמת**
- 13 **לפיטורים ולהתפטרות, תשס"א-2001** (להלן – חוק הודעה מוקדמת), קובע
- 14 את חובתו של עובד הרוצה להתפטר לתת הודעה מוקדמת למעביד בטרם יעשה
- 15 כן, ואולם סעיף 10(1) לחוק קובע, כי הוראה זו לא תחול: "על עובד, בנסיבות
- 16 מיוחדות שעקב קיומן אין לדרוש ממנו כי יעבוד בתקופת ההודעה המוקדמת
- 17 הקבועה בחוק זה".
- 18
- 19 בנסיבות שבנדון, בהן התפטרה התובעת בנסיבות בהן אין לדרוש ממנה כי
- 20 תמשיך בעבודתה בשל סיכון בריאותי עקב העישון, ובמיוחד בעת היותה
- 21 בהיריון, ברי כי חל על התובעת החרג שבסעיף 10(1) לחוק הודעה מוקדמת,
- 22 לפיו אין לדרוש ממנה כי תעבוד בתקופת ההודעה המוקדמת.
- 23 אי לכך, התביעה שכנגד בעניין זה נדחית.
- 24
- 25 **התביעה להחזר ימי ושעות עבודה**
- 26
- 27 56. טענת הנתבע, התובעת קיבלה שכר ביתר וזאת בהשוואת רישומי הנוכחות
- 28 שצרפה לתביעתה, אל מול השכר ששולם לה בתלוש השכר. הנתבע תובע השבת
- 29 הסכומים העודפים שקיבלה התובעת לטענתו, בסך של למעלה מ-11,000
- 30 ש"ח.
- 31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

1 משקבענו כי רישומי התובעת אינם מהימנים דיים (לצורך תביעתה לשעות
2 נוספות) הרי שקביעה זו יפה גם לתביעת הנתבע להחזיר שכר ששולם כביכול
3 ביתר והנסמכת על יסוד אותם רישומים.

4
5 58. מידי חודש בחודשו הגישה התובעת דוחות נוכחות ואלה נבדקו על ידי רותי אל
6 מול רישומיה שלה ביומנה, שם מנהלת היא רישומים לגבי כל המשרד.
7 דוחות הנוכחות או רישומי יומנה של רותי לא הוצגו אף שהנתבע טען בחקירתו
8 כי "אפשר להציג את היומן של רותי". מרישומים אלו ניתן היה להיווכח
9 האמנם שולם לתובעת שכר יתר כפי שטוען הנתבע.

10
11 הנתבע לא נתן כל הסבר הכיכד נפלו ברישומיה של רותי שהיוו את הבסיס
12 לתשלום השכר (לאחר שהושאו גם עם הדוחות החודשיים שהגישה התובעת)
13 טעויות כה חמורות שהביאו לתשלום שכר יתר כה גבוה כפי שנטען על ידו.
14
15 לנוכח כל האמור, דין התביעה ברכיב זה להידחות.

16
17 **נזק למשרד ופגיעה במוניטין**

18
19 59. הנתבע טען לנזקים בסך 30,000 ₪ בשל הצורך לעבוד באופן מאומץ ולבצע את
20 מטלות התובעת לאחר עזיבתה, והצורך בחיפוש מזכירה חדשה.
21 כמו כן תבע פיצוי בסך 50,000 ₪ בשל פגיעה במוניטין ופיצוי בגובה 10,000 ₪
22 בשל היעדרויות התובעת והפרת חוזה ההעסקה על ידה.

23
24 הנתבע לא הביא כל ראיה שיש בה לתמוך בטענותיו בגין הנזקים הנטענים או
25 דרך חישובם.

26 ככל שסבר הנתבע כי התובעת אינה מבצעת עבודתה כנדרש (ובעניין זה כבר
27 קבענו שלא שוכנענו שכך היה), יכול היה לבקש פיטוריה אולם אין הדבר מקנה
28 לו זכות לתבוע פיצוי בגין נזקים שכלל לא הוכחו.

29
30 אשר על כן, התביעה ברכיבים אלו נדחית.

31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1 התביעה לפיצוי בגין הפרת חוק איסור העישון
- 2
- 3 60. בכתב התביעה תובעת התובעת פיצוי בגין נזק בלתי ממוני עקב העישון במקום
- 4 העבודה אשר אילץ אותה להתפטר מהעבודה.
- 5 מטרתו של חוק איסור העישון, כמובאת בסעיף 2 לחוק הינה, כאמור, למנוע
- 6 את חשיפת הציבור לעישון, הגורמת למוות, למחלות ולנכות.
- 7
- 8 בפסק דינו של בית המשפט העליון ב-רע"א 9615/05 אירית שמש נ' פוקצ'טה
- 9 בע"מ (ניתן ביום 5.7.06) נאמרו הדברים הבאים:
- 10
- 11 " ... בנידון דידן הטעם לקבלת הערעור היא חשיבות יישומו של החוק
- 12 להגבלת העישון גם בהקשרים אזרחיים ...
- 13
- 14 ... אכן, הרשויות צריך שיעשו מלאכתן כפי שהטיל עליהן המחוקק
- 15 בפיקוח ובאכיפה. ואולם, כבדותה ואיטיותה של פעולת הרשויות
- 16 מצדיקה לפתוח פתח ל"אכיפה אזרחית", כך שהאזרח האיכפתי
- 17 המבקש לשמור את בריאותו ובריאות הציבור יוכל להשפיע אף הוא
- 18 לתקנת הרבים. תביעה בעקבות הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63
- 19 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) אף היא דרך לכך, בשעה שענייננו בנוק
- 20 לאדם, המצטבר והולך ..."
- 21
- 22 61. הכרה בנוקי העישון והאפשרות לתבוע בעילת הפרת חובה חקוקה אף בלא
- 23 הוכחת נזק מצאה את ביטוייה בפסיקת בג"ץ:
- 24
- 25 "לגישתי, בעת פסיקת פיצוי בגין הפרת החובה החקוקה, ראוי לפסוק
- 26 פיצוי הולם, וזאת אף ללא הוכחת נזק, על מנת להרתיע את עוברי
- 27 העבירה ואת הרבים, ועל מנת לחזור ולהשריש את הנורמה הברורה
- 28 שנקבעה על ידי המחוקק. אין המדובר בעניין של מה בכך אלא בענייני
- 29 בריאות עסקינן, וראוי ליתן לעניין זה משקל בעת פסיקת הפיצויים".
- 30 (בג"ץ 194/88 האגודה למלחמה בסרטן נ' מינהלת מרכז ההשקעות, פ"ד
- 31 מ"ב (3) 294).

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

- 1
- 2 .62. התובעת מבססת תביעתה, מחד, על חוק איסור העישון שמטרתו, כאמור,
- 3 פיצוי בגין גרימת נזק בריאותי ותובעת, מאידך, פיצוי כספי המושתת על
- 4 הפסדי שכר עבודה. זהו אינו סוג הנזק אליו התכוון החיקוק.
- 5
- 6 .63. לטענת הנתבע, לבית הדין אין סמכות עניינית לדון בתביעה שעילתה בפקודת
- 7 הנזיקין ומאחר והנושא אינו קשור לסכסוך עבודה כנדרש בסעיף 24(א)(ב)
- 8 **לחוק בית הדין לעבודה.**
- 9
- 10 עוד טוען, כי החוק למניעת עישון אינו נמנה על רשימת החיקוקים בהם לבית
- 11 הדין סמכות לדון לפי סעיף 24(ב) **לחוק בית הדין לעבודה.**
- 12
- 13 מוסיף הנתבע וטוען, כי התובעת לא הוכיחה התקיימותם של התנאים
- 14 הקבועים בסעיף 63 לפקודת הנזיקין (חובה המוטלת על המזיק מכח חיקוק,
- 15 החיקוק נועד לטובת הניזוק, המזיק הפר את החובה המוטלת עליו, ההפרה
- 16 גרמה לניזוק נזק, הנזק שנגרם הוא מסוג הנזק שאליו התכוון החיקוק).
- 17
- 18 לטענת הנתבע, התובעת, שעישנה במהלך השנים, מנצלת ניצול לא ראוי את
- 19 החוק תוך ניסיון להשיג הישגים ממוניים, וכי כאשר התחילה לעבוד במשרד,
- 20 בעודה מעשנת, חשפה עצמה מרצון למצב.
- 21
- 22 .64. ספק בעינינו האם תביעה בגין הפרת חוק איסור העישון, שמטרתו שמירת
- 23 בריאותו של הציבור בכללותו, ראויה להתברר בבית הדין לעבודה דרך "סעיף
- 24 הסל" של הפרת חובה חקוקה, ובמיוחד משנדרש בחוק בתי הדין לעבודה
- 25 שעניינה של התביעה צריך לעסוק בסכסוך עבודה.
- 26
- 27 .65. יחד עם זאת, כבר נפסק, כי חובתו של מעסיק לדאוג לסביבת עבודה הולמת:
- 28
- 29 **"שמירה על רווחת העובד וכבודו: חובת המעסיק – כאן המקום לציין**
- 30 **ולהדגיש את חובת המעסיק לדאוג לסביבת עבודה הולמת ולרווחת**
- 31 **העובדים. חובה זו זכתה להתייחסות מקיפה הן בחקיקה שבפקודת**

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

1 הבטיחות בעבודה ובפרט בפרק ד' לפקודה שעניינו רווחה לעובדים,
2 והן בפסיקת בית הדין הארצי לעבודה. בפסיקה נקבע כי זכויות רווחה
3 בסיסיות של העובד, כגון הפסקה לשם הליכה לשירותים, נמנות על
4 אבני היסוד של הזכויות המוקנות לאדם העובד באשר הוא, והן מהוות
5 חלק מהזכות הראשונית לסביבת עבודה העונה על רווחתו של העובד,
6 בריאותו ובטיחותו. ובלשונה של כב' נשיאת בית הדין הארצי לעבודה,
7 השופטת נילי ארד:

8 "...לאור ההכרה בזכויות חברתיות לבריאות ולרווחה כנגזרות מן
9 הערכים החוקתיים של כבוד האדם ושמירה על חייו וגופו; ולאור
10 המודעות החברתית, ההולכת וגוברת, לצרכי העובד בכלל הענפים
11 במשק...נוכח כל אלה, קמה החובה שבחוק לעצב את מקום העבודה
12 וסביבת העבודה של העובד, באופן שתהלוס את כבוד האדם של
13 העובד, ותתאים לצרכי הרווחה המינימאליים שלו..."
14 (ע"ע (ארצי) 33680-08-10 דיזינגוף קלאב בע"מ – יעקב זואילי פסק דין
15 מיום 16.11.2011).

16
17 66. הפרת חובתו של הנתבע לדאוג לסביבת עבודה הולמת, שלא תחשוף את
18 התובעת לסיכונים בריאותיים הנובעים מהעישון הפסיבי אליו נחשפה, מהווה
19 אף חוסר תום לב מצד הנתבע בקיום חובותיו כלפי התובעת, ובמיוחד משפנתה
20 וביקשה תיקון המצב, ללא הועיל.

21
22 בגין חוסר תום לב זה מצד הנתבע בקיום חובותיו כלפי התובעת, דבר שהביא
23 להתפטרותה מהעבודה, מוצאים אנו לחייבו בפיצוי בסך 10,000 ש"ח.

לסיכום

24
25
26
27 67. תביעת התובעת מתקבלת בחלקה, התביעה שכנגד נדחית.
28 על הנתבע לשלם לתובעת את הסכומים כדלקמן:

29
30 א. החזר הוצאות נסיעה בסך 1,311 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
31 כחוק מתאריך ממוצע 1.10.08 ועד לתשלום המלא בפועל.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 41297-01-11

1

2 ב. תשלום עבור יום חג בסך 154 ש"ח בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק
3 מיום 1.11.08 ועד לתשלום המלא בפועל.

4

5 ג. פיצוי בגין אי הפרשה לקרן פנסיה בסך 268 ש"ח בתוספת הפרשי
6 הצמדה וריבית כחוק מתאריך ממוצע 1.1.09 ועד לתשלום המלא
7 בפועל.

8

9 ד. פיצוי בגין חוסר תום לב כאמור בסעיף 66 לעיל בסך 10,000 ש"ח אשר
10 ישולם תוך 30 יום מהיום שאם לא כן ישא סך זה הפרשי הצמדה
11 וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד התשלום בפועל.

12

13 68. כמו כן, ובשים לב לכלל נסיבות העניין, ישלם הנתבע לתובעת הוצאות משפט
14 בסך 500 ש"ח ושכ"ט עו"ד בסך 2,500 ש"ח תוך 30 יום מהיום שאם לא כן
15 ישא סך זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד התשלום
16 בפועל.

17

18 69. באפשרות הצדדים לערער על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים
19 תוך 30 יום מקבלתו.

20

21

22 ניתן היום, כ"ז אב תשע"ג, (31 יולי 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

23

24

25

26

גב' נעמי ברזילי
נציגת מעבידים

מ. פריימן
שופטת

מור יעקב בן הר
נציג עובדים

27

28

29

30